„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej 6 dzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.
Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

# GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 cent.
Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 267. Poniedziałek 22. Listopada 1869. Rok wydania 59.

## Telegramy Gazety Lwowskiej.

Risano, 21. listopada. Kolumny Fischera i Kaiffla zajęły równinę Dragali, i połączenie sił przyszło do skutku. Powstańcy cofnęli się w góry skaliste na zachód Dragali.

Florencya, 22. listopada. Menabrea radził królowi aby wezwał Lanzę do utworzenia nowego gabinetu. Z powodu choroby króla Wiktora Emanuela, zjazd tegoż z cesarzem austryackim w Brindisi nie przyjdzie do skutku.

Paryż, 22. listopada. Lesseps otrzymał wielki krzyż orderu legii honorowej. Cesarz i cesarzewicz przybyli do Paryża. Wybory uzupełniające zaczęły się wśród najzupełniejszego spokoju.

## Część urzędowa.

Gminy i obszary dworskie Siedliska, Biesna, Zimnowódka i Sędziszowa w starostwie grybowskiem połozne postanowiły założyć w Siedliskach szkołę ludową i w tym celu zobowiązały się aktem fundacyjnym:

1. Organistówkę zarazem budynek szkolny, wraz z pomieszkaniem dla nauczyciela utrzymywać w dobrym stanie.

2. Posprawiać potrzebne do szkoły urządzenia i utrzymywać je w dobrym stanie.

3. Wypłacać każdoczesnemu nauczycielowi, który zarazem wypełni obowiązki organisty rocznie w ratach kwartalnych z dołu 150 złr. w. a. oraz własnym kosztem utrzymywać stróża do usługi szkolnej.

4. Dostawiać rocznie na opał dla szkoły sześć sągów drzewa miękkiego i takowe zrąbać.

Prawo prezentowania nauczyciela zastrzegła sobie gmina i obszary dworskie i takowe przez konkurencyjny komitet szkolny wykonywać będą.

Okazaną temi ofiarami gorliwość w szerzeniu oświaty ludowej podaje się z wyrazem zasłużonego uznania do powszechnej wiadomości.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 12. listopada 1869.

## Część nieurzędowa.

„Unia“ podaje następujący statystyczny wykaz czynności ubiegłego Sejmu:

I. Uchwał, podlegających najwyższej sankcyi, powziął Sejm 81;

II. Uchwał, niewymagających cesarskiego zatwierdzenia, powzięto 72;

III. Wniosków i wezwań do c. k. rządu uchwalono 28;

IV. Radzie szkolnej przekazano spraw 4;

V. Do tronu przedłożono 2 pisma, t. j. prośbę o przedłużenie sesyi sejmowej i adres;

VI. Wydziałowi krajowemu przekazano spraw 61.

Razem przeto w ciągu dwóch niespełna miesięcy i na 40 ogółem posiedzeniach załatwiono spraw 248.

Niezałatwionych spraw pozostało 25, między temi kilka wniosków o osobne statuta dla niektórych miast, dalej dwa wnioski p. Krzeczunowicza o zmianie §. 4 i 6, dalej 3 stat. kraj., które z powodu umyślnego przez włościan zrywania kompletu Izby nie mogły być uchwalone; kilka innych sprawozdań jedynie dla braku czasu nie poszło do druku, jak: o ochronie pól od gąsienic, o zakazie łapania ptaków, o zniesieniu prawa patronatu, o języku w urzędach i sądach, o katedrach na uniwersytetach itp. Sprawozdania te są zupełnie wykończone. Inne jak np. o policyi polowej, o miejscach wyboru posłów w okręgach gmin wiejskich, były już na porządku dziennym i tylko dla braku czasu nie zostały załatwionemi. Zupełnie niezałatwionych i nieopracowanych pozostało niewiele spraw, mianowicie wnioski p. Torosiewicza o terminie poborów wojskowych i o poręczeniu podatku od wyrobów spirytusowych, posła Krzeczunowicza o kopytkowem dla miast, ks. Stępka o zmniejszeniu liczby karczem, p. Kowalskiego o równem traktowaniu narodowości przez Radę szkolną, ks. Sanguszki o przestrzeganiu przez Radę szkolną równouprawnienia języków, p. Ławrowskiego o instancyi dla rozdzielania posad nauczycieli ludowych i ich spraw dyscyplinarnych, dalej wniosek rządowy do ustawy wodnej itp.

Pomijając sprawy przekazane Wydziałowi krajowemu, wnioski i wezwania do rządu itp., bierzemy tylko pod uwagę bezwarunkowo pozytywne czynności Sejmu zawarte w uchwałach i ustawach podlegających sankcyi cesarskiej i nie wymagających jej. Ogółem mamy takich ustaw i uchwał 153, powziętych w niespełna dwumiesięcznym przeciągu czasu na 40 posiedzeniach. Wypada przeto około 4 uchwał na jedno posiedzenie, a taki rezultat czynności niekorzystnym żadną miarą nazwać nie można.

„Gazeta wiedeńska“ pisze: Według doniesień z Pesztu postanowionem już zostało że Najjaśniejsza Pani pojedzie do Tryestu na przeciwko Najjaśniejszego Pana wracającego z podróży na Wschód. Być może, że przy tej sposobności Najj. Pani uda się także do Rzymu w najściślejszem inkognito, dla odwiedzenia królestwa neapolitańskich oczekujących tam radośnego wypadku. Odwiedziny te byłyby tylko odwzajemnieniem się ponieważ przed rokiem królowa neapolitańska, podobnież odwiedziła cesarzowę w Budzie z powodu spodziewanego rozwiązania Najj. Pani.

Według „Presse“ Najj. Pan miał odjechać z Kairu d. 20. b. m. O postanowieniach względem wycieczki do Włoch dla zjechania się z królem Wiktorem Emanuelem nic jeszcze nie wiadomo. Wątpliwem jest także czy cesarz zatrzyma się w Korfu cały dzień jak to było postanowionem.

Najjaśniejszy Pan i cesarzowa Eugenia zrobili dnia 18. b. m. w Ismali wycieczkę w otwartym powozie. Ludność witała dostojnych gości na każdym kroku głośnemi sympatycznemi okrzykami.

Podaną przez „Tgbl.“ wiadomość, jakoby Jego Exc. hr. Potocki udawał się do p. Kaiserfelda w sprawie kompromisu z polską delegacyą, prostuje „Bohemia“ w następujący sposób: „Wszystko co powiedziano o podróży hr. Potockiego do p. Kaiserfelda i celach politycznych tej podróży jest czczym wymysłem. Hr. Potocki udał się do Gracu dla zwiedzenia jakiejś stadniny. Jeżeli z Kaiserfeldem rozmawiał, to stało się to zapewnie przypadkowo. Ministerstwo nie dało hr. Potockiemu ani pełnomocnictwa, ani zlecenia, by umawiał się z Kaiserfeldem. A niepodobna nawet przypuścić, by hr. Potocki działał na własną rękę i bez wiedzy swych kolegów.“

„Neues Fremdenblatt“ pisze: „Książe Orłow został, jak nas o tem wiarogodne źródła upewniają, mianowany posłem rosyjskim w Wiedniu. Książę jest synem zmarłego w Petersburgu na rozmiękłnienie

## Część historyczno-statystyczna.

### O potrzebie komasacyi gruntów.

(Ciąg dalszy.)

Nie można tego wcale zapoznawać, że komasacya jak wszelki inny postęp w historyi cywilizacyi, przypuszcza pewien stopień dojrzałości w przekonaniu ludu o potrzebie i pożyteczności tej reformy, i właśnie dla tego nie można powątpiewać, że w okolicach odciętych od ruchu, chociaż ustawa będzie wydaną, nie podobna przystąpić zaraz do jej wykonania, że raczej, ponieważ nigdzie nie może być wykonaną urzędownie, w wielu gminach długo będzie leżała bez użytku, aż i tu postęp oświaty i zachęta o które sama ustawa starać się powinna, dobry przykład krajów więcej oświeconych zdołają i w tych okolicach utorować drogę ustawie. Ale nie trzeba sądzić, że w okolicach takich gdzie ludność nie przyszła jeszcze do samopoznania i nie może zdobyć się na zerwanie z zadawnionemi zwyczajami, że mówię w okolicach takich nie jest potrzebną ani komasacya ani ustawa ją ułatwiająca. Od takiego prądu, który wstrząsa wszystkiemi zabiegami ludzkiemi i przenika wszystkie gałęzie gospodarstwa wiejskiego, od takiego prądu i owe okolice wolnemi być nie mogą: w wielu oświeconych krajach przeprowadzona już pomyślnym skutkiem ścisła komasacya gruntów nie ominie i tych okolic; przy pomocy dobrej ustawy komasacya pewnie, szybko i z wielkim pożytkiem ludności przyjdzie do skutku; bez ustawy, lub oparta na wadliwej ustawie, powoli, a tu i owdzie ze szkodą. Właśnie takim okolicom, w których ludność zachowuje się obojętnie, a przyciśnięta klęskami lat ostatnich nie znajduje w sobie środków do podniesienia się, nie dać gruntownej ustawy komasacyjnej byłoby srogością. Ustawa taka najprędzej utoruje drogę komasacyi tam, gdzie o niej dotąd nawet nie myślano.

Bieda, walka o byt wszystko nakłania dziś gminy najbardziej stretwiałe do chwycenia się wszelkich środków mogących polepszyć ich dolę.

Wypadki lat ostatnich, zniesienie i wykupno ciężarów gruntowych, rozliczne ustawy podatkowe, itp., przyczyniły włościanina do szybszego wyrzeknięcia się dawniejszych stosunków gospodarskich. Ustawa więc nie dopuszczająca interwencyi urzędowej, lecz zmiany na mocy uchwał większości, nigdzie nie wywoła oporu. Owszem i słusznie spodziewać się należy, że ludność miejska we wszystkich krajach austryackich, gdy się tylko obznajomi z komasacyą i jej wpływem, wkrótce uzna jej potrzebę i sama przyczyni się do przełamania oporu ustawom stawianego tu i owdzie przez poszczególnione osoby.

W Morawii jak to jeden z deputowanych dowodził w sejmie w r. 1868 gminy oceniają całą skuteczność komasacyi; jest to instytucya przynosząca z sobą życie, a której należy teraz nadać formę prawną w drodze prawodawstwa.

W innych krajach austryackich, gdzie poznano już dobrodziejstwa komasacyi, z utęsknieniem czekają na taką ustawę.

Komasacya stała się tak potrzebną, że często przychodzi do skutku bez ustawy a nawet w brew ustawie.

Rozpatrując się uważniej w rozmaitych powiatach przekonać się można o licznych zmianach dokonanych bez kontraktu pisemnego, tylko na zasadzie ustnej umowy, bez zawiadomienia właścicieli hipotecznych, tabuli, urzędu podatkowego. Niech tabula i kataster wykazują jak chcą stan posiadłości — dawne granice zniknęły, rodzaj uprawy zmieniony, trudno poznać jak tu było dawniej; jeżeli nie przyjdzie do procesu, który znowu wszystko obali, następuje często przedawnienie.

Brak potrzebnych ustaw, a istnienie takich które tamują komasacyę, nie zdołają powstrzymać tej ważnej reformy, tylko ją opóźnią i doprowadzą do zamieszenia jakie wyniknąć musi z komasacyi na mały rozmiar przeprowadzanej, zanim nareszcie po wielu błędach, po długiej walce z formalizmem, straciwszy bezpożytecznie wiele pieniędzy i czasu, dojdziemy szczęśliwie do celu.

Na takie to ciężkie zarzuty narażą się prawodawstwo, które nie popiera tak ważnej i żywotnej kwestyi.

Nie trzeba się łudzić, że komasacya przyjdzie do skutku sama przez się, ponieważ tu i owdzie zwłaszcza w Morawii przeprowadzoną bywa bez ustawy, bez współdziałania rządu, bez wpływu towarzystw rolniczych; byłoby to tak, jak gdyby stanowi kupieckiemu chciano odebrać prawo handlowe, sądy, uorganizowany wpływ rządu na pewne ściśle oznaczone czczi życia handlowego w sprawach spornych; administracyjnych, działalność izb handlowych i stowarzyszeń, ponieważ i bez tych środków pomocniczych liczne sprawy kupieckie dadzą się załatwić. (C. d. n.)

mózgu księcia Alexego Fedorowicza Orłowa, który w dniu koronacyjnym cesarza Alexandra II., t. j. 7. września 1856, wniesiony został do stanu książęcego i mianowany prezydentem wielkiego komitetu wybranego w celu zniesienia pańszczyzny. Rodzina Orłowów ma w dziejach rosyjskiego państwa nie bardzo świetną przeszłość. Orłowowie są potomkami jednego żołnierza z pułku strzelców, ułaskawionego przez Piotra Wielkiego. Antenat ten Orłowów wstąpił do gwardyi cesarskiej, został rychło jenerałem i zostawił pięciu synów, z których każdy dostał się na jakieś wpływowe stanowisko, a mianowicie Grzegorz, który był ulubieńcem cesarzowej Katarzyny i z bratem swoim Alexym w roku 1762 wziął udział w zamordowaniu cara Piotra Trzeciego. Czyn ten zjednał Orłowom bardzo znaczny majątek. Cała ta tak liczna rodzina nie miała jednak niebawem prawnych sukcesorów, tak, że za najwyższem zezwoleniem nazwisko to przeszło na czterech naturalnych synów Alexego. Dwaj z tych naturalnych synów nie odznaczyli się niczem, trzeci Michał umarł 1841 r. jako jenerał popadły w niełaskę, a czwarty z nich Alexy, ojciec dzisiejszego posła rosyjskiego odświeżył dawny blask swej rodziny i dostał się do najwyższych dostojeństw. Był bowiem wielkim ulubieńcem cesarza Mikołaja, a łaskę monarszą zawdzięczał swym wojskowym zdolnościom i energii. Jako pułkownik gwardyi w d. 26. grudnia 1825 pierwszy przybył w pomoc cesarzowi Mikołajowi i rozprószył powstańców. Za ten czyn mianował go cesarz swym adjutantem, a później wziął go na stałego towarzysza w swych podróżach. Z misyi politycznych księcia Orłowa wymienimy tu tylko dwie: poselstwo do Wiednia w r. 1854 w czasie zamieszek wschodnich i udział jego w pokojowej konferencyi paryzkiej w marcu 1856, jako pełnomocnika dzisiejszego cesarza Alexandra. Zaraz potem został prezydentem rady stanu i rady ministeryalnej. Umarł przeżywszy 79 lat. O jego synu, dzisiejszym pośle rosyjskim we Wiedniu, podamy w najbliższym numerze niektóre szczegóły."

Na posiedzeniu sejmu pruskiego z 16. listopada pierwszym przedmiotem obrad był wniosek posłów Dunckera i Eberty'ego o zniesienie ograniczeń prasowych. W dyskusyi jeneralnej mówił Eberty: „Wszelkie środki prewencyjne pod względem prasy podpadają pod tak zwaną cenzurę, ograniczają wolność prasy i myśli i są w sprzeczności artykułowi 27. konstytucyi. Minister spraw wewnętrznych Eulenburg powiada, że nie ma wątpliwości, iż obecne prawodawstwo prasowe potrzebuje zmiany, już to dla tego, że przez nowe prawo procederowe zostało „przedziurawione", już to że zastosowanie innych postanowień nie wystarcza. Zmiana ta jednakże nie może nastąpić przez nowelę, lecz przez nowe prawo prasowe, któreby cały ten zakres obejmowało. „Pracuję obecnie nad projektem do nowego prawa prasowego i z tego powodu upraszam pp. wnioskodawców o cofnięcie swego wniosku. Izba zgodziła się.

Dalej obradowano nad pismem posłów Krygera i Ahlmanna z północnego Szlezwiku. W imieniu komisyi regulaminowej referent wnosi o przejście nad tym przedmiotem do porządku dziennego. Komisya w pismie tem nie może się dopatrzeć żadnego wniosku, lecz jedynie petycyi w duchu regulaminu. W obecnem pismie nie znajduje wypowiedzenia, że posłowie ci nie chcą wykonać przysięgi na konstytucyę. Dwom pomienionym posłom nie przysługuje żadne prawo domagania się wykonanie artykułu V. pokoju pragskiego. I izba nie ma powodu skłaniania rządu do wykonania tego artykułu. Panów tych wybrano jako Prusaków wykonanie zatem artykułu V. nie może mieć żadnego wpływu na ich stanowisko w izbie. Poseł doktor Elissen wnosi, ażeby pismo to przekazano komisyi, złożonej z 14 członków, do zdania sprawy. Wniosek ten poparło 14 posłów Polaków, lecz liczba ta nie wystarczała i dlatego izba przeszła do porządku dziennego. Przeciwko większości głosowali posłowie Polacy, poseł Jacoby i kilku posłów z niedawno do Prus wcielonych krajów.

---

Dr. Cumming zamierzał wystąpić na soborze powszechnym z dowodami doskonałości religii protestanckiej i wykazaniem wszystkich błędów, w jakie zdaniem protestantów popadł kościół rzymsko-katolicki. Zamiar ten jednak natrafił o silna przeszkodę, gdyż papież nie przypuszcza pod obrady soboru żadnej kwestyi, o których już raz kiedykolwiek kościół zawyrokował. By jednak tem postanowieniem nie odstręczyć jeszcze więcej protestantów, napisał papież list do arcybiskupa Manninga, który jest właściwie odpowiedzią na twierdzenia dr. Cumminga. W liście tym papież powtarza, że kwestyi, którą podnieść zamyśla dr. Cumming nie przypuści pod obrady soboru. jednakże nie chcąc działać tak absolutnie, wyznaczy gremium nowych teologów, przed którymi sprawa ta może być wytoczoną. Dr. Cumminga nie zadowoliła wcale ta odpowiedź, gdyż jak twierdzi tak uczonych teologów nie braknie mu w jego ojczyźnie protestanckiej. Podobny zawód spotkał także patryarchę konstantynopolitańskiego, który napisał teraz list do dr. Cumminga. Patryarcha w liście tym wyraża swe zadowolenie z tej zgodności, jaka między niektóremi artykułami kościoła wschodniego i anglikańskiego istnieje. Co do zachodzących sprzeczności dr. Cumming i patryarcha starają się wzajem o udowodnienie swych odmiennych twierdzeń, i w listownej korespondencyi rozbierają teraz kwestyę, którą odrzucił sobór powszechny.

---

Z Paryża donoszą telegraficzne doniesienia z dn. 19. b. m.: Upewniają powszechnie, że cesarz dopiero w poniedziałek przybędzie do Paryża. Emil Ollivier napisał wczoraj list do swych wyborców w trzecim okręgu, polecając im kandydaturę Pouyer-Quertiera. W liście tym pisze Ollivier: „Raczę przenieść Pouyer-Quertiera nad tych małodusznych trybunów, którzy przybyli z Londynu lub zkądinąd, by nas ośmieszeć swemi niedorzecznemi deklamacyami. Jedynym środkiem na pokonanie tego stronnictwa, które chce rewolucyę wywołać kosztem wolności, jest zawarcie przymierza z tymi, którzy pragną wolności bez rewolucyi. Nasi przeciwnicy ponieśli większą klęskę od nas i nie mają nawet tej pociechy, że zajęli silne stanowisko. Wyśmiewają ich tak, jak mnie wyśmiano. Popularność ich zmniejszy się z dniem każdym. Dziś są już tak bezsilni, że nie mogą być

# Dokumenta i dyplomy.

## W i e l i c z k a.

### R. 1609. 1633. 1646. 1649. 1670. 1676.

**Król Jan III. ponawia dokument króla Michała; obejmujący wcielenie wójtowstwa do Wieliczki przez Zygmunta III. i zatwierdzenie przywilejów przez Jana Kazimirza.**

(Ciąg dalszy.)

77 Ciuitati prædictæ **Vieli**|**cien**(si), eiusq(ue) Ciuibus, in vsus Ciuitatis publi-
78 cos, Jvre perpetuo et hæreditario confe|rimus, damus, donamus et incorpora-
79 mus, temporibus perpetuis, Cum omni iure, dominio, | proprietate, et hære-
80 ditate, per eandem Ciuitatem, eiusq(ue) Ciues tenen(di) haben(di) perpetuo |
possiden(di), atq(ue) in vsus, vti præmissum est Ciuitatis illius publicos con-
81 uerten(di), necnon cum | expressa, et plenaria facultate et potestate Jvdicia omnia ad
82 Aduocatum spectan|tia, tam Burgrabialia, quam exposita, et quæeuin alia iux-
83 ta contenta et præscriptum | Priuilegiorum per Serenissimos Antecessores
84 N(ost)ros Ciuitati illi concessorum, per Aduocatu(m) | sue Vice Aduocatum,
85 per Consules ex medio antiquorum Consulum eligendum, et Scabi|nos ex præ-
scripto Juris Magdeburgen(sis), iudican(di), tractan(di) et exercendi. Saluo
86 ex eade(m) | Aduocatia Seruitio bellico, tempore publicæ Expeditionis, Nobis
87 Reiq(ue)publicæ præstando, | harum quibus Sigillum Maiestatis N(ost)ræ ap-
88 pensum est, manu Nostra [7]) subscriptarum | testimonio literarum. Datum **Var-**
89 **sauiae** in Conuentu Regni Generali Die XXVI | Mensis February Anno Do-
90 mini **MDCIX,** Regnorum Nostrorum | Poloniæ Vigesimo Secundo, Sueciæ
91 Decimo quinto. Præsentibus Illustrissimis, | Reuerendissimis, Reuerendis, Illu-
92 stribus, Magnificis, et Generosis [8]) Alber|to Barauowski Archiepiscopo Gnes-
93 nensi Legato Nato, et Primate Regni | primoq(ue) Principe. Joanne Zamoy-
94 ski Archiepiscopo Leopolien(si), | Petro Tylicki Episcopo Craeouiensi, Bene-
95 96 dicto | Woyna Vilnensi, Matthia Pstrokoński Ku|iauiensi, Andrea Opalinski
97 98 Posnauiensi, Mar|tino Szyszkowski Plocensi, Simone Rvdnicki | Varmiensi,
99 Petro Wołvcki Luceoriensi, Lavrentio | Gembicki Culmensi Regni Poloniæ
100 Cancellario, Georgio Zamoyski Cheł|mensi, Christophoro Kazimierski Kiiouien-
101 101 si Episcopis, | Janvssio Dvce Ostrogiæ Castellano Cracouiessi | Circassien(si)
103 Białocerkieuen(si) Włodimirien(si) Perasłauien(si) [9]), Nicolao | Zebrzydowski
104 Palatino et Generali Capitaneo Cracouiensi, Christo|phero Radziwił Duce in
105 Ołyka et Nieśwież Vilnensi, Ada|mo Sandziuogio [10]) a Czarnkow Łenciciensi
106 Maioris Poloniæ G(e)n(er)ali | Capitaneo, Stanislao Zołkiewski Kiiouien(si)
107 108 et Exer|cituum Regni Campestri Duce Rohatyensi Kałussiensi Kamio|nacensi
109 Capitaneo, Janvssio Zasławski Volchiniæ, | Jacobo de Gawrony Pretficz Po-
110 doliæ, Trembowlien(si) Capitaneo, Sta|nislao Krasinski Plocensi, Blonensi Capitaneo,

*przekazujemy i darujemy na własność wieczystą i dziedziczną wspomnionemu Miastu* ***Wieliczce*** *i tamtejszemu Mieszczaństwu na ogólny Miasta pożytek, wcielając je doń na wieczne czasy z tem wyraźnem upoważnieniem i nieograniczoną mocą, iż wspomnione Miasto i Mieszczaństwo ma owo wójtostwo z zupełnem prawem, dziedzictwem i władzą dzierzyć, mieć, wieczyście posiadać, i onego, jako się wyżej rzekło na ogólny Miasta pożytek używać, tudzież wszelkie sądy do Wójta należące, tak burgrabskie jako też zwyczajne i inne, stosownie do osnowy i określeń przywilejów, od Najjaśniejszych Poprzedników Naszych temuż Miastu nadanych, przez Wójta i Podwójciego, którego Radźcy z grona dawnych Radźców wybiorą, i przez Ławników według przepisów prawa magdeburskiego odbywać, sprawować i wykonywać. Wszakże służbę wojenną podczas pospolitej wyprawy Sobie i Rzeczypospolitej zastrzegamy. Na świadectwo czego pismo niniejsze we własnoręczny Nasz podpis i w pieczęć Naszą królewską opatrzone zostało. Dano w* ***Warszawie*** *na sejmie walnym koronnym dnia 26. miesiąca lutego roku Pańskiego* ***1609****go, królestw zaś Naszych polskiego w dwudziestym drugim a szwedzkiego w piętnastym. W przytomności Najprzewielebniejszych, Przewielebnych, Wielebnych, Jaśnie Oświeconych, Wielmożnych i Rodowitych: Wojciecha Baranowskiego, Arcybiskupa gnieźnieńskiego, Legata urodzonego, Prymasa królestwa i pierwszego Książęcia; Jana Zamojskiego Arcybiskupa lwowskiego; Piotra Tylickiego krakowskiego, Benedykta Wojny wileńskiego, Macieja Pstrokońskiego, Andrzeja Opalińskiego poznańskiego, Marcina Szyszkowskiego płockiego, Szymona Rudnickiego warmieńskiego, Piotra Wołuckiego łuckiego, Wawrzyńca Gębickiego chełmieńskiego i Kanclerza koronnego, Jerzego Zamojskiego chełmskiego, Krzysztofa Kazimierskiego kijowskiego — Biskupów; Janusza Księcia Ostrogskiego Kasztelalana krakowskiego a czerkaskiego, białocerkiewskiego, włodzimirskiego i perejasławskiego Starosty; Mikołaja Zebrzydowskiego Wojewody i generalnego Starosty krakowskiego; Krzysztofa Radziwiła Księcia na Ołyce i Nieświeżu wileńskiego, Adama Sędziwoja z Czarnkowa łęczyckiego a wielkopolskiego generalnego Starosty, Stanisława Żółkiewskiego kijowskiego i wojsk koronnych Hetmana polnego a rohatyńskiego, kałuskiego i kamionackiego Starosty, Janusza Zasławskiego wołyńskiego, Jakóba z Gawron Pretwicza podolskiego a trembowelskiego Starosty Stanisława Krasińskiego płockiego a błońskiego Starosty,*

(Dalszy ciąg nastąpi.)

---

7) W pierwotnym dokumencie jest jeszcze: „propria". — 8) Odtąd pismo bardzo rozciągłe, a wszystkie imiona i nazwiska osób początkowemi literami wypisane. — 9) Opuszczone „Capitaneo". — 10) W tym dokumencie mylnie „Sandzigouie".

pomocnymi ani wolności ani rewolucyi.“ List swój kończy E. Ollivier wezwaniem następującem: „Walczcie zawsze. Niepodobna uchylić głowy przed demagogami. Lepiej już uledz w walce.“

O słynnym manifeście lewicy francuskiej, który wybryki stronnictwa „nieprzebłaganych“ potępia, najwyraźniej pisze „Journal des Debats“: „Manifest lewicy wobec dzisiejszych stosunków staje się aktem wielkiej doniosłości. Nie zatrzymujemy się długo nad postawionym tam programem. W manifeście tym jest wiele pomysłów skrzywionych i praktycznych wobec dzisiejszego stanu rzeczy w Francyi i całej Europie, jednakże są tam także i myśli, na które i my i całe prawdziwie liberalne stronnictwo zgodzić się musi. Najmocniej zaś zasługuje na uznanie to stanowcze potępienie niedorzeczności, które dziś są na porządku dziennym wszystkich publicznych zgromadzeń. Na tem kategorycznem oświadczeniu podpisali się członkowie najskrajniejszej lewicy nawet ci, których wyboru konserwatywne stronnictwo przed sześciu miesiącami tak mocno się obawiało. Raspail jedynie z całego stronnictwa radykalnej opozycyi nie podpisał tego aktu. Panowie Bancel, Gambette, Jules Ferry, i Esquiros odważyli się wraz z Jul. Favrem, Ern. Picardem i Garnier-Pagés wystąpić przeciw przesadnej egzaltacyi niektórych swych przyjaciół i stanąć otwarcie po stronie zdrowego rozsądku. Nie dziwi nas to wcale i nie myślimy tu występywać z gratulacyami, które by nie bardzo może pochlebiły tym panom. Musimy jednak podnieść ten fakt, że w pewnych departamentach niesłusznie obawiano się tak bardzo wyniku wyborów w maju i czerwcu b. r. Poparci dowodami powtarzamy tu teraz to samo, cośmy jeszcze przed wyborcami wypowiedzieli, że wielu wyborców oddało pp. Gambetta, Bancel i Ferry pierwszeństwo przed pp. Carnot, Olliver, Juercoult i Cochin jedynie dla teroryzmu krzykliwych fantastów, i że wybory w Paryżu nie wypadły tak niepomyślnie, jak się niektórym ludziom zdala patrzącym z początku wydało. Ta przeszłość powinna rozwiać obawy przed przyszłością. Skrutynium z 21. i 22. listopada okaże zapewnie rozsądniej rezultat i zada kłam wszystkim alarmującym przypuszczeniom i obawom.

---

Dnia 18. b. m. otwarty został parlament włoski. Minister sprawiedliwości odczytał następującą mowę tronową: „Króla do głębi wzruszyły te dowody przywiązania, które podczas ostatniej swej słabości ze wszystkich stron państwa odebrał. Opatrzność dała domowi sabaudzkiemu dziecię, a królestwu włoskiemu księcia. Stosunek Włoch do innych państw jest przyjaźny. Jeżeli pokoju życzą sobie wszyscy, którzy pragną postępu narodów, to tem silniej przyłączają się do nich Włochy, które obecnie zajmują się sprawami reorganizacyi państwa. Rząd nie stawiał biskupom włoskim żadnej przeszkody w ich podróży do Włoch. Król pragnie, by z tego zgromadzenia wyszło dzieło przyjaźne religii, umiejętności, wierze i cywilizacyi. Na wszelki wypadek naród jest pewnym, że król zajął stanowisko odpowiednie prawu państwa i własnej godności. Porządek i dobry zarząd podatkami jest życzeniem narodu, pod tym względem pokłada nadzieję w rządzie i w parlamencie. Pierwszym warunkiem w tym względzie jest uchwalenie budżetu państwowego. Rząd przedłoży następnie niektóre ustawy, które odnoszą się do uregulowania podatków. Gdy naród nie usuwa się od żadnych ofiar, by zadość uczynić przyjętym zobowiązaniom, rząd i parlament obowiązani są starać się, by ofiary te były skuteczne. Rząd wniesie zatem ustawy, by administracyę ułatwić, przemysł podnieść, dać początek jednolitemu ustawodawstwu karnemu, siłę wojenną na lądzie i morzu wzmocnić, gwardyę narodową zreorganizować i na każdego włożyć odpowiedzialność w jego zakresie działania. Postęp Włoch pod względem ekonomicznym jest widoczny. Król spodziewa się, że postęp ten znajdzie w nowem ustawodawstwie podporę i że parlament zwróci swą uwagę na powszechny dobrobyt.“

Z Florencyi donoszą pod dniem 19. b. m.: Na dzisiejszem posiedzeniu izby obrano Lanzę na prezydenta 169 głosami. Mari otrzymał 129 głosów. Książe Amadeusz odjechał do Brindisi dla odwiedzenia skaleczonych majtków z fregaty „Castelfiderdo.“

---

Dzienniki stronnictwa hiszpańskiego unionistów odpierają zarzut, jakoby unioniści konspirowali dla wyniesienia na tron księcia Montpensier. Utworzenie nowej dynastyi nastąpić może zdaniem tych dzienników jedynie przez wspólne działanie wszystkich liberalnych sił kraju. Nikt nie wie jeszcze dnia, w którym ma być zniesiony stan oblężenia. „Imparcial“ otrzymał z Florencyi wiadomości pomyślne dla kandydatury księcia z Genuy. Kadydatura ta zdaniem tego dziennika liczy obecnie pomiędzy kortezami 161 zwolenników.

Korespondent paryski dziennika „Times“ donosi, że w Paryżu zatrzymał się poseł hiszpański w przejeździe na swą posadę do Florencyi. Korespondent twierdzi, że poseł hiszpański otrzymał informacyę od swego rządu, by starał się przełamać opór Wiktora Emanuela przeciw kandydaturze księcia z Genuy. Poseł hiszpański dawał dość wyraźnie do poznania charakter i cel swojej misyi. Korespondent ów twierdzi dalej że kandydatura księcia włoskiego znajduje wiele trudności i przeszkód w samej Hiszpanii, które z wielką trudnością usunąć się może dadzą. Książę Montpensier stara się także usilnie o tron hiszpański i ma w tym celu przybyć niebawem do Madrytu.

## Kronika.

(Zgromadzenie towarzystwa technicznego we Lwowie.) Dnia 19. b. m. wieczorem odbyło się we wielkiej sali ratuszowej pierwsze zgromadzenie od kilku lat już istniejącego towarzystwa technicznego we Lwowie. Zgromadzenie było dosyć liczne. Zgromadzenie zagaił w nieobecności prezesa p. Dra Strzeleckiego p. dyrektor Reisinger, i odczytał sprawozdanie lwowskiego urzędu górniczego o stosunkach górniczych w wschodniej Galicyi. Sprawozdanie to ułożył wspomniony urząd na wezwanie ministra rolnictwa i udzielił je towarzystwu. Z sprawozdania pokazuje się, że wschodnia Galicya zawiera wielkie pokłady kruszcu, z których jednak dotychczas bardzo mało skorzystano. Potem miał p. Reisinger bardzo zajmujący odczyt o mikroskopach i ich wydoskonaleniu, przy czem pokazał wiele kosztownych przyrządów mikroskopicznych. Towarzystwo będzie miało co piątek odczyty. Wstęp jest dla wszystkich gości wolny. W przyszły piątek będzie miał p. profesor Dr. Handl odczyt z dziedziny optyki, a fotograf p. Szajnok o bardzo ważnym wynalazku druku fotograficznego. Jak się dowiadujemy, będzie w ciągu tej zimy także jeden odczyt o słynnej teoryi Darwina,

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Zabójstwo. Dnia 19. b. m. stawał przed sądem (prezyd. radca sądowy p. Ortyński, oskarzyciel podprokurator p. Zubrzycki, obrońca p. adw. Dr. Jekeles) Bogdan Roj z Wierzbian, 36 l., ojciec 1 dz., gr. k. ob., już 3 razy za uszkodzenie ciała karany. Oskarżenie opiewa: Bogdan Roj pił dnia 30. kwietnia b. r. w karczmie w Laszkach murowanych i przyszedłszy po północy podchmielony do domu bił swoją świekrę Zofię Kaczmarkowa, kąsał ją i nogami deptał. Na krzyk wielki przybył Wasyl Kaczmarek, by bronić swoją żonę, lecz Roj i jego mocno pobił i pokąsał. Przy sądowych oględzinach spostrzeżono na Zofii Kaczmarkowej oprócz wielu lekkich i kilka ciężkich ran także i złamanie 5 żeber. Wasyl Kaczmarek otrzymał tożsamo wiele lekkich i kilka ciężkich ran, złamał mu kość mostkową i kilka ziober. Wasyl Kaczmarek już d. 7. maja b. r. umarł, bo niektóre ziobra były podwójnie złamane a lewa opłucna cała rozdartą. Roj tłómaczy się, że był zupełnie pijanym, lecz tłómaczenie to okazało się przez dochodzenie sądowe fałszywem, sąd zatem skazał Roja na 10 lat ciężk. więzienia z dwurazowym postem w każdym tygodniu (wniosek 12 lat). Roj natychmiast odwołał się do wyższego sądu.

(Kradzież.) Pewnemu gospodarzowi gruntu, który we Lwowie w szynku pod l. 367²/₄ nocował, skradziono podczas snu z kamizelki złr. 325. Z przyczyn, których tu wymienić niemożna, padło zaraz podejrzenie na szwaczkę Annę Tudali, rodem z Medyolanu we Włoszech, 33 r., rz. k., już 3 razy za kradzież i często za nieprzyzwoitość karaną. Anna Tudali oddana do sądu krajowego, wypierała się wszystkiego lecz w więzieniu zeznała zarobnicy Helenie Marcinkowskiej, która za obrazę majestatu karę odsiadywała, że rzeczywiście pieniądze wzmiankowane skradła i w pewnem miejscu ukryła. Marcinkowska, opuściwszy więzienie, znając miejsce w którem Tudali ukryła pieniądze skradzione, zabrała je i po części wydała. Później wypuszczona i Tadali z braku dowodów z więzienia śledczego w nieporozumieniu zaszłem między Marcinkowską a Tudali cała sprawa została wykrytą.

Sąd krajowy (prezyd. radca sądowy p. Ortyński, oskarzyciel podprokurator p. Zubrzycki, obrońca p. adw. Dr. Starzewski, skazał dnia 16. Tudali na 1 rok ciężkiego więzienia z dwurazowym postem w każdym tygodniu, Marcinkowskiej zaś sąd nie uznał winną, bo nie można było winy jej stanowczo udowodnić. Tudali przyjęła wyrok.

## Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 20 listop. W tut. izbie handl. i przem. płacono: Pszenica 170 ℔ 8 złr. 50 c. do 8 złr. 70 c., żyto 160 ℔ 4 złr. 50 c. do 4 złr. 60 c., jęczmień 140 ℔ 5 złr. — c. do 5 złr. 25 c., owies 100 ℔ 3 złr. — c. do 3 złr. 20 c., kukurudza 170 ℔ 4 złr. 50 c. do 4 złr. 60 c., hreczka 140 ℔ 4 złr. 50 c. do 4 złr. 60 c., koniczyna 180 ℔ 42 złr. — c. do 44 złr., rzepak 150 ℔ 13 złr. 50 c. do 14 złr. — c., lnianka 150 ℔ 10 zł. 70 c. do 11 złr. — c., groch 180 ℔ 5 złr. 50 c. do 6 złr. — c.; łój 100 ℔ 32 złr. — c. do 32 złr. 50 c., potaż drzewny 100 ℔ 14 złr. 50 c. do 15 złr. 50 c., chmiel 100 ℔ 50 do 55 złr.; spirytus wiadro 12 złr. — c. do 12 złr. 25 c.

## Ostatnia poczta.

Cerkwice, 19. listopada. Aby odwrócić uwagę powstańców od kolumn Fischera i Kaiffela, które wczoraj połączyły się w Ledenicy i musiały przebyć niedostępny wąwóz Lewogława, tudzież w celu zajęcia wąwozu Han, wykonywano wczoraj i przedwczoraj ataki demonstracyjne. Przytem lewe tylko skrzydło napotkało na silny opór. Kolumna tego skrzydła pod wodzą pułkownika Vetter z pułku piechoty Arcyksięcia Albrechta, walcząc wczoraj z nadzwyczajną odwagą, pomimo wszelkich przeszkód bliską już była zajęcia niezbędnie potrzebnej wyżyny, lecz przyjęta przez kilkuset powstańców morderczym ogniem i gradem kamieni, po sześciugodzinnej walce, gdy się zmierzchło, musiała zrzec się zamiaru zajęcia tej nadzwyczajnie silnej pozycyi, w przeciwnym bowiem razie byłaby narażona na utratę Velka Zagvozdak. Straty w wczorajszej utarczce były znaczne, chociaż dwie baterye górskie i pół bateryi rakietowej wspierały atak.

Z 44 pułku piechoty polegli: major Fritsch, porucznik Eiberg, adjutant pułkowy porucznik Urbanovic, podporucznik Gendre. Ranni: porucznicy Herdt, Rynek, Nagy, Farago i podporucznik Pfleger. Nadto poległo 7 żołnierzy, 30 jest rannych, kilku zaginęło.

Z 8 batalionu strzelców poległo w przedwczorajszej utarczce 4 żołnierzy, rannych było 8, nadto poległ podoficer z bateryi rakietowej.

Utarczki acz połączone ze stratami przyniosły te korzyść, że kolumny Fischera i Kaiffla mogli zająć bez oporu równinę Dragali, co się dziś rano zaczęło. Oddziały tej kolumny dążą właśnie ku wąwozowi Han, do którego zmierza także jen. m. hr. Auersperg, aby ułatwić połączenie sił.

Pułkownik Schönfeld przybył przedwczoraj do Braicy, ścigał powstańców, którzy ponieśli znaczne straty, aż do granicy, i zostawiwszy batalion piechoty, wraca do Budny.

Paryż, 20. listopada. „Journal officiel“ zaprzecza pogłoskom rozsiewanym przez rozmaite dzienniki o zmianach ministeryalnych.

Londyn, 20. listopada. Wbrew doniesieniom hiszpańskich dzienników „Times“ utrzymuje, że książę Genuy nie chce przyjąć korony hiszpańskiej ani teraz ani później. „Times“ jest upoważniony oświadczyć, że książe Genuy i jego krewni nigdy w tym celu nie agitowali i są stanowczo przeciwni przyjęciu korony.

Florencya, 20. listopada. Rada ministrów uchwaliła wczoraj przedłożyć królowi prośbę o dymisyę całego gabinetu.

## Przyjechali do Lwowa.

Dnia 20. listopada.

Hotel angielski: PP. Barańs.i K, z Chlopczyc. — Czermiński J., z Czeremuszny. — Kunaszowski J, z Koliszówki — Wierzbicki J., z Rosyi

Hotel krakowski: Andler A., ze Sorok.

Dnia 21. listopada.

Hotel George: PP. Ks. Lubomirski A., z Krakowa. — Pr. Wodzicki K., z Olejowa — Niezabitowski L., z Zameczka. Oberski W., z Krakowa. — Rybczyński S., z Artassowa.

Hotel europejski: Ziembicki A., c. k. star., z Brzeżan. Czerniakowski K., z Suchowca. — Rudzki T., z Bunczatki.

Hotel Langa: Hr. Blasche G., z Wiednia.

Hotel angielski: Czajkowski J., ze Sarnik. — Czajkowski A., z Bóbrki. Greceanu S., z Botuszan. — Papara J., z Danicza — Zimund E., z Wolfshain — Wassilko L., z Czerniowic.

Pod Nr. 17 ²/₄: Dolinowski A., adw., z Tarnopola.

## Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 20. listopada.

PP. Sawicki J., c. ros. pułk., z Kaukazu. — Kamiński L., adw., do Stanisławowa — Hr. Drohojowski J., do Balic. — Chowiecki S., do Tarnopola. — Krzyżanowski J., do Liska. — Kozłowski W., do Lip. — Kunaszewski H., do Zeliborów. — Lityński M., do Hohhrad. — Hr. Olizar E., do Kniażego. — Ośmiałowski S., do Przemyślan. — Pawlikowski K., do Brześcian. — Szawłowski L., do Tarnowa.

Dnia 21. listopada.

PP. Augustynowicz B., do Kniażego. — Br. Batiano D., do Brodów. — Czermiński J., do Czeremuszny. — Czerniakowski J., do Kiblieczki — Kobylański K., do Wierzbicy. — Lubiński J., do Warszawy. — Hr. Muszyński P., do Krakowa — Obertyński J., do Cielaża — Łukasiewicz G., do Chocimierza. Obertyński F., do Tuszkowa.

## Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 20. i 21. listopada 1869.

| Pora | Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau. | Stopień ciepła według Reaum. | Stan powietrza wilgotnego | Kierunek i siła wiatru | Stan atmosfery |
|---|---|---|---|---|---|
| 7. god. zrana | 336 61 | + 0.2 | 92. | Z. mi | 1[illegible] |
| 2. god. po poł. | 326 27 | + 1 6 | 78. | Z. „ | 10 |
| 10. god. w ecz. | 32[illegible] 27 | + 0.4 | 87. | — b.s'. | 10 |
| 7. god. zrana | [illegible]2[illegible].99 | — 0.6 | 86 | Pd.Z.[illegible].sł. | 1[illegible] |
| 2. god. po poł. | 327 43 | — 2.0 | 87 | „ „ | 10 |
| 10. god. wiecz | [illegible]27 [illegible]6 | — 1 2 | 8[illegible] | „ „ | 10 |

## TEATR.

Dziś: (przedst. pol.) „Takie to one wszystkie“, komedya w 1 akcie z franc.; „Radcy pana radcy“, komedya w 3 aktach.

---

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

## Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

| Efekta | Uskuteczn. sprzedaże | | Kurs przeciętny | | Kurs ostatni płacą | | Kurs ostatni żądają | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | Złote austryackie | | | | | | | |
| D. 20. listopada. | | | | | | | | |
| Akc. gal. kol. żel. K. L. | — | — | — | — | 238 | 25 | 240 | — |
| „ kol. lw.-cz.-Jassy | — | — | — | — | 196 | — | 197 | 50 |
| „ banku hip. galic. . | — | — | — | — | — | — | 95 | — |
| „ pap. czerl. po 200 złr. w. a. . . . | — | — | — | — | — | — | — | — |
| Galic. banku krajow. | — | — | — | — | — | — | 80 | — |
| Listy z. Tow. kred. gal. 5% w. a. . . . | — | — | — | — | 89 | 25 | 90 | 25 |
| „ T. kr. gal. 4% w. a. | — | — | — | — | 78 | — | 78 | 50 |
| Banku hip. gal. . . . | — | — | — | — | 88 | — | 88 | 50 |
| Gal. zakł. kr. włośc. . | — | — | — | — | 92 | — | 93 | — |
| Oblig. ind. gal. . . . | — | — | — | — | 73 | — | 73 | 50 |
| „ W. Ks. Krak. . . | — | — | — | — | — | — | - | — |
| „ Księst. Bukowiny | — | — | — | — | — | — | — | — |
| Poż. gł. r. 1866 po 7% | — | — | — | — | 100 | — | 101 | — |
| Pier. k. gal. K. L. I. Em. | — | — | — | — | — | — | — | — |
| „ „ „ „ II. „ | — | — | — | — | — | — | — | — |
| „ kol. lw.-czern. I. Em. | — | — | — | — | — | — | — | — |
| „ „ „ II. „ | — | — | — | — | — | — | — | — |
| Dukat holenderski . . | — | — | — | — | 5 | 80 | 5 | 88 |
| „ cesarski . . . . | — | — | — | — | 5 | 84 | 5 | 91 |
| Napoleondor . . . . . | — | — | — | — | 9 | 89 | 9 | 98 |
| Pół imperyał rosyjski . | — | — | — | — | 10 | 2 | 10 | 22 |
| Rubel srebrny rosyjski | — | — | — | — | 1 | 88 | 1 | 94 |
| „ papierowy „ | — | — | — | — | 1 | 52 | 1 | 53 |
| Bank. pol. za 100 zł. pol. | — | — | — | — | — | — | — | — |
| Talar pruski srebrny . | — | — | — | — | — | — | — | — |
| Pruskie bilety kasowe . | — | — | — | — | 1 | 83 | 1 | 84½ |
| Srebro . . . . . . . | — | — | — | — | 122 | 25 | 123 | 50 |

(Akc. banku hip. galic. do Kol. lw.-czern. II.: oprócz kupona bieżącego)

## Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 18 listopada 1869.

### 1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

| | pien. | towar. |
|---|---|---|
| Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5% | 69.60 | 69 70 |
| od kwietnia do października po 5% | 69.40 | 69.50 |
| Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5% | —.— | —.— |
| Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5% | —.— | —.— |
| Metaliki po 4½% | —.— | —.— |
| Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy | 244.50 | 245 50 |
| „ „ „ „ 1839 piąta część losów | 244.— | 244.50 |
| „ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4% | 89 — | 9 .— |
| „ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5% | 94.70 | 94.90 |
| „ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5% | 100.75 | 101 25 |
| Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł. | 119.— | 119 25 |
| Renty Como po 42 lir. austr. | 24.— | 25.— |

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

| | pien. | towar. |
|---|---|---|
| Czech | 92.— | 93.— |
| Bukowiny | 72.50 | 73.50 |
| Galicyi | 73.— | 74.— |
| Niższej Austryi | 93.— | 93.50 |
| Siedmiogrodu | 75.25 | 75.75 |
| Węgier | 79 25 | 80.— |
| Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7% | —.— | —.— |

### 2. Akcye.

| | pien. | towar. |
|---|---|---|
| Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wpłatą 50% | 246 — | 246.50 |
| Inst. kred. dla handlu po 160 zł. w. a. | 246 25 | 247.75 |
| Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł. | 808.— | 812.— |
| Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40% | —.— | —.— |
| Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40% | 80.— | 90.— |
| Banku narodowego | 728.— | 730.— |
| Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k. | 562.— | 564.— |
| Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k. | 187 50 | 188.— |
| Półn. kolej po 1000 zł. w. a. | 2105 | 2110 |
| Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k. | 238 75 | 239 25 |
| Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a w srebrze (20 funt. szt.) | 195 50 | 196.— |
| Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr. | 381.50 | 382 50 |
| Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. | 246 25 | 246 50 |
| Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a. | —.— | —.— |

### 3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

| | pien. | towar. |
|---|---|---|
| Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze | 107.— | 107.50 |
| Gal. Tow. kred. w w. a. po 4% | 78.— | 79.— |
| Gal. banku hyp. po 6% | 88.25 | 89.— |
| Gal. zakł. kred. włośc. do losow. po 6% | 91.— | 92.— |
| Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5% | 93.45 | 93 65 |
| Węgier. Towar. ziemskie po 5½% | 91.— | 91.50 |
| „ „ „ (renta) po 6% | —.— | —.— |

### 4. Obligacye z prawem pierwszeństwa. (za 100 zł).

| | pien. | towar. |
|---|---|---|
| Kol. półn. po 100 zł. m. k. | 91.25 | 91.75 |
| „ „ „ „ „ w. a. | —.— | —.— |
| Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł. | 101.— | 101.50 |
| Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi | 94.70 | 94.90 |

### 5. Losy. (za sztukę)

| | pien. | towar. |
|---|---|---|
| Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a. | 157.25 | 157.75 |
| Clarego po 40 zł. m. k. | 33.— | 34.— |
| Tow. żegl. par na Dunaju po 100 zł. m. k. | 91.— | 91.50 |
| Keglevicha po 20 zł. m. k. | 14.50 | 15.50 |
| Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a. | 33.— | 34.— |
| Palfiego po 40 zł. m. k. | 28.25 | 28 75 |
| Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa | 14.— | 15.— |
| Salma po 40 zł. m. k. | 39 — | 40.— |
| St. Genois „ 40 „ „ | 30.— | 31.— |
| Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a. | 27.50 | 28.50 |
| Poż. Tryest. po 100 zł. m. k. | 125.— | 127.— |
| „ „ „ 50 zł. w. a. | 57.— | 59.— |
| Waldsteina po 20 zł. m. k. | 21.50 | 22 50 |
| Windischgrätza „ 20 „ „ | 20.50 | 21 50 |

### Weksle.

(Na 3 miesiące.)

| | pien. | towar. |
|---|---|---|
| Amsterdam za 100 zł. hol. | 103.80 | 103.80 |
| Augsburg za 100 zł. w p. n. | 103.60 | 103 75 |
| Berlin za 100 tal. | —.— | —.— |
| Frankfurt 100 zł. w p. n. | 103.70 | 103.80 |
| Hamburg za 100 M. B. | 92.10 | 92 20 |
| Londyn za 10 ft. szt. | 124.35 | 124.50 |
| Paryż za 100 fr. | 49.35 | 49.40 |

### Kurs złota.

| | pien. | towar. |
|---|---|---|
| Dukaty ces. men. | —.— | —.— |
| „ pełn. wagi | 5.89½ | 5.90 |
| Korona | —.— | —.— |
| 20frankówka | 9.92 | 9.93 |
| Rosyjski imperyał | —.— | —.— |
| Talar związkowy | —.— | —.— |
| Srebro | 122.35 | 122.65 |

## Telegrafowany kurs wiedeński.

| Dnia 20. listopada. | zł. | c. |
|---|---|---|
| Jednolity dług państwa w banknotach | 59 | 90 |
| „ „ z procentami z maja i listopada | 59 | 90 |
| „ „ w srebrze | 69 | 20 |
| Losy z 1860. roku | 95 | — |
| Akcye banku wiedeńskiego | 725 | — |
| „ „ kredytowego | 241 | 50 |
| Londyn 10 funtów szterlingów | 124 | 30 |
| Srebro | 122 | 35 |
| „ towarem | — | — |
| Dukat pojedyńczy | 5 | 91 |

# DZIENNIK URZĘDOWY.

(2846) **Konkurs.** (1)

L. 6763 - Pr. W biórze redakcyi dziennika ustaw państwa w Wiedniu jest opróżniona posada redaktora tłumaczeń polskich tego dziennika.

Z tą posadą połączony jest charakter służbowy VIII. klasy dyet — płaca roczna 1000 zł. w. a. z prawem posunięcia się na wyższe stopnie płacy 1200 zł. i 1400 zł. w. a. i dodatek na pomieszkanie w rocznej kwocie 250 zł. w. a.

Ubiegający się o tę posadę mają wykazać studya, jakie ukończyli, dotychczasowe zatrudnienie, a w celu udowodnienia dokładnej znajomości języka niemieckiego i polskiego, muszą się poddać pisemnemu egzaminowi pod dozorem urządowym odbyć się mającemu.

Przedmiotem egzaminu tego będzie tłumaczenie kilku ustaw z niemieckiego na polskie i z polskiego na niemieckie.

Podania o tę posadę mogą być wniesione do c. k. ministerstwa spraw wewnętrznych, lub do c. k. namiestnictwa we Lwowie, lub też do c. k. rządu krajowego w Opawie, jednak najdalej do 15. grudnia 1869.

Dzień egzaminu ustanawia się na 28. grudnia 1869, na którym każdy ubiegający ma się zgłosić o 9. godzinie zrana do tej z władz wspomnionych, do której wniósł podanie.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 16. listopada 1869.

**Конкꙋрсъ.**

Ч. 6763-Пр. Въ бюрѣ редакцїи Вѣстника оуставъ державныхъ въ Вѣдню есть опорожненою посада редактора переводôвъ рꙋскихъ того Вѣстника.

Съ тою посадою полꙋченый естъ характеръ слꙋжбовый VIII. класы дїетъ, плата рôчна 1000 зол. к. а., съ правомъ посꙋненѧ сѧ на вышшꙋ степень 1200 и 1400 зол. в. а. и додатокъ на помешканье въ рôчной квотѣ 250 зол. в. а.

Оубѣгаючи сѧ о тꙋю посадꙋ маютъ выказати стꙋдьѧ, яки оукôнчили, дотеперѣшне затрꙋдненье, а въ цѣли оудоводненѧ докладной вѣдомости языка нѣмецкого и рꙋского, мꙋсѧтъ сѧ пôддати писемномꙋ испитови пôдъ дозоромъ оурѧдовымъ ôтбꙋти сѧ маючомꙋ.

Предметомъ испитꙋ того бꙋде перетолкованье кôлькохъ оуставъ зъ нѣмецкого на рꙋське и зъ рꙋского на нѣмецке.

Поданѧ о тꙋю посадꙋ маютъ быти внесени до ц. к. министерства справъ внꙋтренныхъ, или до ц. к. намѣстництва во Львовѣ, або также до ц. к. правительства краевого въ Опавѣ, однакожъ найдальше до 15. Грꙋднѧ 1869.

День испитꙋ оустанавлѧе сѧ на 28. Грꙋднѧ 1869, на котрымъ каждый оубѣгаючїй сѧ мае сѧ зголосити о 9. годинѣ зъ рана до той изъ властей вспомненыхъ, до котрой внôсъ поданье.

Изъ ц. к. Президїи Намѣстництва.

Львôвъ, 16. Новембрїѧ 1869.

**Concurs.**

Nr. 6763 - Pr. Bei dem Redactions-Bureau des Reichsgesetzblattes in Wien ist die Redacteursstelle für die ruthenischen Uebersetzungen des Reichsgesetzblattes zu besetzen.

Mit dieser Stelle ist der Dienstcharacter nach der VIII. Diätenclasse eine Besoldung von 1000 fl. mit dem Vorrückungsrechte in die höhere Gehaltsstuffe von 1200 fl. und 1400 fl. und ein Quartiergeld von 250 fl. öst. W. verbunden.

Diejenigen, welche diese Stelle zu erlangen wünschen, haben sich über die zurückgelegten Studien und bisherige Verwendung auszuweisen und ihre vollkommene Kenntniß der deutschen und jener Sprache, für welche sie die Redacteurstelle zu erlangen wünschen, durch Ablegung einer unter ämtlicher Aufsicht stattfindenden schriftlichen Prüfung, für welche als Hilfsmittel blos die Mitbringung von Wörterbüchern gestattet ist, zu erproben.

Die Prüfung besteht in der Uebersetzung mehrerer Gesetze theils aus der deutschen in die ruthenische theils aus dieser in die deutsche Sprache.

Die Competenzgesuche können entweder beim Ministerium des Innern oder bei der Statthalterei in Lemberg oder der Landesregierung in Czernowitz bis längstens 15ten December 1869 eingebracht werden.

Als Tag der Prüfung wird der 28. December 1869 mit dem Beisatze bestimmt, daß jeder Competent sich zur Ablegung desselben bei jener Behörde, bei welcher derselbe sein Competenzgesuch überreicht hat, am bezeichneten Tage um 9 Uhr Vormittags einfinden wolle.

Vom k. k. Statthalterei-Präsidium

Lemberg, am 16. November 1869.

(2709) **Edykt.** (1)

Nr. 5367. Ces. król. sąd powiatowy w Stryju zawiadamia niniejszym edyktem z życia i miejsca pobytu niewiadomych Jana i Katarzyny Słupeckich lub ich możliwych spadkobierców, że przeciw nim Michał i Elżbieta Teodorowicze o uznanie powodów za właścicieli do realności Nr. kon. 35 na Łanach górnych w Stryju Dom. V. p. 137 n. 1 haer., na imie pozwanych zaintabulowanej, z wyjątkiem 2 kawałków gruntu „Pomiarki“ zwanych, ut Dom. V. p. 137 n. 2 haer. na Wencesława i Karolinę Kuliczkę przeszłych pozew wnieśli, i że w skutek tego do ustnej rozprawy termin na dzień 6go grudnia 1869 o godzinie 10tej zrana wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanych, lub ich możliwych spadkobierców znany nie jest, przeto c. k. sąd w celu zastępowania ich i na koszta i niebezpieczeństwo tychże tutejszego p. adwokata krajowego Dr. Fruchtmana kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytyczony przeprowadzony będzie.

Wzywa się zatem niniejszym edyktem pozwanych, aby w wyż oznaczonym czasie albo sami stanęli, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy wręczyli, lub innego obrońcę sobie wybrali i o tem temu c. k. sądowi donieśli w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu powiatowego.

Stryj, dnia 13. października 1869.

(2845) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 51120. Dla zabezpieczenia dostawy konserwy dla 3ciej i 4tej ćwierci 10tej, tudzież 4tej ćwierci 11tej mili gościńca Biała-Stryj-Śniatyńskiego na rok 1870 i 1871 przeprowadzi się u wielmożnego c. k. starosty w Myślenicach rozprawa za pomocą ofert.

Ilość szutru na rok 1870 potrzebna wynosi 140 pryzm w cenie fiskalnej 553 złr. 15 kr. w. a.

Chcący objąć to przedsiębiorstwo mają wnieść oferty pisemne najdalej do godziny 12tej w południe dnia 13. grudnia 1869 p. staroście w Myślenicach. gdzie też ogólne i szczegółowe warunki licytacyjne w godzinach urzędowych przejrzeć mogą.

Z c. k. Namiestnictwa

Lwów, dnia 16. listopada 1869.

(2827) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 991. W celu zapewnienia żywności dla aresztantów na rok 1870 odbędzie się w c. k. sądzie powiatowym w Frysztaku dnia 15go grudnia 1869 o godzinie 10tej przed południem publiczna licytacya.

Wadyum wynosi 25 złr. w. a. Warunki licytacyjne mogą być w sądzie przejrzane.

C. k. sąd powiatowy.

Frysztak, dnia 15. listopada 1869.

(2565) **Edykt.** (3)

Nr. 15506. Ces. król. sąd krajowy zawiadamia niniejszym edyktem p. Franciszka Lipońskiego, że przeciw niemu N. Spira i E. Lemberger, spekulanci Krakowscy, pod dniem 20. lipca 1869 do L. 12745 pozew o zapłacenie sumy wexlowej 5000 złr. w. a. z p. n. wnieśli, w załatwieniu którego to pozwu termin do rozprawy na dzień 1. grudnia 1869 o godzinie 10tej zrana wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Franciszka Lipońskiego nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanego, jak równie na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego p. adwokata Dra. Rydzowskiego kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony wedug ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w wyż oznaczonym czasie albo sam stanął, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi krajowemu doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, dnia 11. października 1869.

(2657) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 6618. Ces. król. sąd powiatowy w Białej podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, iż w celu zaspokojenia należytości wexlowej H. Hankama z Bielska w kwocie 160 złr. w. a. z przynależytościami przymusową sprzedaż przynależnej Michałowi Adamaszkowi połowy realności pod Nr. kon. 18 d. 10 now. w Bestwinie na dniu 13. grudnia 1869 i 17. stycznia 1870 o godzinie 10tej zrana w tutejszym sądzie pod następującemi warunkami przedsięweźmie:

1. Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa tejże połowy realności w kwocie 3219 złr. 41½ kr. w. a., poniżej której ta połowa realności na tych dwóch terminach pozbytą nie będzie.

2. Tę połowę realności sprzedaje się według księgi hypotecznej i aktu oszacowania bez dalszego poręczenia.

3. Każdy licytant obowiązany będzie przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum 10% z ceny wywołania w okrągłej kwocie 330 złr. w. a. gotówką, lub też w publicznych obligacyach według kursu z dnia ostatniego.

4. Nowonabywca winien będzie pierwszą ⅓ część ceny kupna z wliczeniem złożonego gotówką wadyum w 14 dniach po prawomocności rezolucyi przyjmującej akt licytacyjny do wiadomości sądowej gotówką do rąk sądu złożyć.

5. Resztę warunków licytacyjnych, wykaz tabularny, akt oszacowania można każdego dnia podczas godzin urzędowych w tutejszym sądzie, zaś wykaz podatków w c. k. urzędzie podatkowym w Białej przejrzeć.

O czem się wiadomych wierzycieli do rąk własnych, niewiadomych zaś i tych, którzyby o tej licytacyi w przynależytym czasie lub wcale nie zawiadomieni zostali, jako też którzyby dopiero po 15tym września b. r. swe prawa zaintabulować dali, na ręce ustanowionego kuratora p. adwokata Ehrlera w Białej i niniejszym edyktem zawiadamia.

C. k. sąd powiatowy.

Biała, dnia 1. października 1869.

(2672) **E d y k t.** (2)

Nr. 3929. Celem zaspokojenia wywalczonej przez Hindy Gelber przeciw Piotrowi i Ewie Lichacz resztującej sumy wexlowej 30 złr. 38 kr. a. w. z p. n. odbędzie się przymusowa sprzedaż realności Nr. kon. 34 subrep. 339 w Futorach położonej, dłużnikom należącej i ciała tabularnego nie stanowiącej, w 3ch terminach, a to dnia 16. grudnia 1869, 20. stycznia i 21. lutego 1870, każdą razą o 10tej godzinie rano w sądzie Lubaczowskim pod następującemi warunkami:

1. Za cenę wywołania ustanawia się cena szacunkowa w ilości 62 złr. w. a. aktem oszacowania wyprowadzona.

2. W pierwszym terminie realność ta tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, w drugim zaś terminie także poniżej takowej najwięcej ofiarującemu sprzedaną zostanie.

3. Każdy chęć kupienia mający jest obowiązany jako zakład czyli wadyum 10tą część ceny szacunkowej, to jest ilość 6 złr. 20 kr. a. w., a to gotówką lub w książeczkach kasy oszczędności do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, który to zakład najwięcej ofiarującemu zatrzymany i w cenę kupna wliczony, innym zaś licytantom po odbytej licytacyi zaraz zwrócony będzie.

Od złożenia tego zakładu jednak egzekucyę prowadząca Hinde Gelber jest uwolnioną, której wolno będzie bez złożenia tego zakładu licytować.

4. Najwięcej ofiarujący obowiązany będzie w przeciągu dni 30 od dnia prawomocności uchwały akt odbytej licytacyi do wiadomości sądowej przyjmującej, z wliczeniem jednak złożonego wadyum, całą resztującą cenę kupna do depozytu sądowego złożyć, a jak tylko całą tę cenę złoży, dekret własności kupicielowi wydany będzie, a zarazem mu fizyczne posiadanie tej realności sądownie oddanem będzie.

5. Gdyby kupiciel 4. warunku nie dotrzymał, i stosownie do takowego ofiarowanej przez siebie ceny kupna do depozytu nie złożył, natenczas na koszt i niebezpieczeństwo jego relicytacya wyż wzmiankowanej realności w jednym terminie, przy którym takowa za jakąkolwiek cenę sprzedaną będzie, rozpisaną zostanie, a oprócz tego kupiciel za wszystkie ztąd wynikłe szkody egzekucyę prowadzącemu i właścicielowi rzeczonej realności całym swym majątkiem odpowiedzialnym będzie.

6. Należytość rządową od przeniesienia własności kupiciel obowiązany jest bez potrącenia z ofiarowanej ceny kupna z własnego zapłacić.

7. Chęć kupienia mającym wolno jest akt sądowego oszacowania w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć, zaś co do podatków odsyła się tychże do c. k. urzędu podatkowego.

Od c. k. sądu powiatowego.

Lubaczów, dnia 9. października 1869.

(2562) **E d y k t.** (2)

Nr. 1823. Ces. król. sąd powiatowy w Drohobyczu wiadomo czyni, że sprzedaż przymusowa części realności w Drohobyczu na przedmieściu Wojtowska góra istniejącej, Anny Fachet 1go Streyczyk 2go ślubu Daszkiewicz własnych, w celu zaspokojenia sumy 44 złr. 10 kr. z p. n. przez Teodora Skrypiech wywalczonej, której edykta z dnia 27. lutego 1867 l. 6237 w dzienniku urzędowym Gazety Lwowskiej z dnia 30. kwietnia i z 2. maja 1867 umieszczone dotyczą, na dniu 20. grudnia 1869, 17. stycznia i 21. lutego 1870 pod warunkami w edyktach tych podanemi przedsięwziętą zostanie, i że dla tych wierzycieli, którzyby poźniej na sprzedać się mające części realności prawo hypoteki nabyli, albo którymby niniejsza uchwała przed terminem licytacyi z jakiegobądź powodu doręczoną być nie mogła, p. adwokat Dr. Wolski z zastępstwem p. adwokata Dr. Wohlbernera ustanowiony został.

Z c. k. sądu powiatowego.

Drohobycz, dnia 29. lipca 1869.

(2820) **E d y k t.** (2)

Nr. 19651. Ces. król. sąd krajowy w Krakowie otwiera konkurs na cały majątek ruchomy, gdziekolwiekbądź się znajdujący, tudzież na majątek nieruchomy, w krajach, w których ustawa konkursowa z dnia 25. grudnia 1868 r. Nr. 1 Dz. p. p. z r. 1869 obowiązuje, położony p. Ksila Grossbarta, właściciela młyna w Jasieniu, w powiecie Brzeskim,

Komisarzem konkursowym ustanawia się c. k. sędziego powiatowego w Brzesku p. Adolfa Arwaya, a tymczasowym zastępcą masy p. Konstantego Ramulta, c. k. notaryusza w Brzesku.

Wzywa się zatem wierzycieli, aby na dniu 30. listopada 1869 o godzinie 9tej przed południem na terminie w c. k. sądzie powiatowym w Brzesku przed komisarzem konkursowym stanęli, dowody swych pretensyi złożyli, co do zatwierdzenia tymczasowo ustanowionego lub obioru innego zarządcy masy i zastępcy tegoż stosowne wnioski postawili i wydział wierzycieli wybrali.

Wzywa się wszystkich, którzy do masy konkursowej jako wierzyciele konkursowi pretensye sobie roszczą, aby takowe nawet w razie gdyby spór co do nich był wytoczony, do dnia 15. stycznia 1870 w c. k. sądzie krajowym w Krakowie lub w c. k. sądzie powiatowym w Brzesku według przepisu ustawy konkursowej celem uniknienia zagrożonych w tejże szkodliwych następności zgłosili, niemniej należność i pierwszeństwo na terminie likwidacyjnym, który się na dzień 1. lutego 1870 w c. k. sądzie powiatowym w Brzesku wyznacza, wykazali, który to termin służyć ma również do ułożenia się w drodze ugody.

Wierzycielom, którzy się zgłosili i na ogólnym terminie likwidacyjnym stanęli, przysługa prawo powołania dowolnie innych osób swego zaufania w miejsce dotychczasowego zarządcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli.

Niemniej wzywa się wierzycieli nie mieszkających w Brzesku lub w bliskości tegoż miejsca, aby zaraz przy zgłoszeniu swych pretensyi wskazali pełnomocnika tam zamieszkałego do przyjęcia pism upoważnionego, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego ustanowionym im zostanie kurator na ich niebezpieczeństwo przez sąd konkursowy.

Dalsze ogłoszenia w tem postępowaniu konkursowem umieszczone będą w urzędowej Gazecie Lwowskiej.

Kraków dnia 11. listopada 1869.

(2690) **E d y k t.** (2)

Nr. 2974. Ces. król. sąd powiatowy w Mostach wielkich ogłasza, iż sprzedaż publiczna realności pod L. k. 84 m. w Mostach położonej, w księgach gruntowych na rzecz Abusia Treibera zapisanej, która już raz uchwałą tutejszo-sądową z 30. czerwca 1869 L. 1365 rozpisaną i w Nr. 175, 176 i 177 Gazety Lwowskiej z roku 1869 ogłoszoną została, ponownie w dwóch terminach, na dniu 6. grudnia 1869 i 10go stycznia 1870, każdą razą o godzinie 10tej zrana na zaspokojenie wierzytelności wekslowej w kwocie 200 złr. w. a. w monecie brzęczącej w talarach związkowych i 6% odsetków od 15go stycznia 1861 bieżących, tudzież kosztów sądowych w kwocie 37 złr. 87 kr. w. a. i kosztów egzekucyjnych w kwotach 3 złr. 83 kr., 15 złr., 6 złr. 12 kr. i 11 złr. 23 kr. w. a. przez Ozyasza Stücklera od Ludwika Wanczury nabytych, w zabudowaniu sądowem odbędzie się. Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 250 złr. w. a., niżej której realność ta nie sprzeda się. Jako wadyum ma się 25 złr. w. a. złożyć. Resztę warunków w registraturze sądowej przejrzeć można.

Od c. k. sądu powiatowego.

Mosty wielkie, dnia 10. października 1869.

(2648) **E d y k t.** (2)

L. 5314. C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie niniejszem wiadomo czyni, że celem zaspokojenia wierzytelności Jerzego Henryka ks. Lubomirskiego w sumie 2100 zł., tudzież wierzytelności p. Salamona Klärmana w sumie kapitalnej 1680 zł. z 6proc. odsetkami na relicytacyę dóbr Handzlówki poprzednio jak Libr. dom. 391. pag. 48. n. haer. 21. Karoliny Soboleskiej własnych przy licytacyi 10. września 1863 odbytej przez pana Ludwika Herolda nabytych i jak Libr. dom. 425. pag. 100. n. haer. 24. tegoż własnych dozwolono i że takowa odbędzie się w c. k. sądzie obwodowym na dniu 16 grudnia 1869, o godzinie 9tej przed południem pod następującemi warunkami:

1. Sprzedaż odbędzie się ryczałtowo bez wszelkich ewikcyj i z wyłączeniem kapitału indemnizacyjnego już podniesionego.

2. Cenę wywołania stanowi suma 21530 zł. w. austr., t. j. suma, za którą dobra te p. Ludwik Herold przy licytacyi na dniu 10. września 1863 odbytej nabył; gdyby ta cena osiągniętą nie została, rzeczone dobra także poniżej tej ceny — nie niżej jednak 10000 zł. sprzedane zostaną.

3. Każdy chęć kupna mający powinien przed ofiarowaniem ceny kupna złożyć do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum 10proc. ceny szacunkowej w okrągłej sumie 2200 zł. w. a., albo gotówką albo w listach zastawnych galicyjskich lub w obligacyach długu państwa lub też w obligach indemnizacyjnych, któreto listy zastawne i obligi li według kursu, którym się chęć kupna mający wykazać ma, liczonemi być mają.

Wadyum nabywcy zatrzymanem będzie na zabezpieczenie dopełnienia warunków licytacyjnych, innym licytantom zaś zaraz po ukończeniu licytacyi zwróconem zostanie. Papiery reprezentujące wartość pieniężną w żadnym wypadku nie będą przyjęte w wyższej wartości, jak wartości nominalnej.

4. Chęć kupna mającym wolno wyciąg tabularny akt oszacowania i inwentarz ekonomiczny rzeczonych dóbr, jako też resztę warunków licytacyjnych w registraturze tutejszo-sądowej przeglądnąć lub w odpisie podjąć.

Rozpisana relicytacya ogłasza się przez edykta i gazety i o takowej uwiadamia się strony i wykazanych w spisie wierzycieli, a to z miejsca pobytu wiadomych do rąk własnych, a z miejsca pobytu niewiadomego Wiktora Augstyna dw. im. Suchodolskiego, jakoteż tych, którzyby po dniu 25. lutego 1867, to jest po dniu wystawienia ekstraktu tabularnego do hipoteki weszli i nareszcie tych, ktorymby z jakiegobądź powodu ta uchwała albo nie dość wcześnie albo wcale nie doręczoną została, przez edykta i do rąk onymże do strzeżenia ich praw tak przy tej jak i przy następnych czynnościach w osobie p. adwokata Dra. Kostheima z substytucyą p. adwokata Dra. Reinesa ustanowionego kuratora.

Rzeszów, dnia 15. października 1869.

(2687) **E d y k t.** (2)

L. 18761. C. k. sąd krajowy zawiadamia niniejszym edyktem p. Józefę hr. Skorupkową, że przeciw niej Salamon Landau pod dniem 24go października 1869 do l. 18761 wniósł pozew o zapłacenie sumy wekslowej 630 zł. wal. austr., w załatwieniu tegoż pozwu termin do rozprawy wedle prawa wekslowego na dzień 15. grudnia 1869 o godzinie 10. rano wyznaczonym został.

Gdy miejsce pobytu pozwanej nie jest wiadome, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania jej, jak równie na koszt i niebezpieczeństwo jej tutejszego adwokata pana Dra Mochnackiego kuratorem nieobecnej ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanej, aby albo sama stanęła, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niej zastępcy udzieliła, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrała i o tem c. k. sądowi krajowemu doniosła, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyła, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sama sobie przypisaćby musiała.

Kraków, dnia 28. października 1869.

(2701) **E d i c t.** (2)

Nr. 7196. Vom k. k. Bezirksgerichte Biała wird bekannt gemacht, daß in Folge Ersuchschreibens des Krakauer k. k. Landesgerichtes vom 14ten September 1869 Z. 15037 und 6ten October 1869 Z. 16966 die zur Hereinbringung der von E. Kraus ersiegten Wechselforderung pr. 200 Pfund Sterling s. N. G. nach Abschlag der bereits erhobenen Summen von 1676 fl. 5½ kr. bewilligte executive Feilbietung der dem Jacob Hentsch gehörigen am 16. März 1865 durch das k. k. Bezirksgericht in Maków gepfändeten Effecten, als ein eisernes Sägengatter mit Walzensistem, zwei Zirkularsägen, eine Transmission von Eisen, alte und neue Brettsägen, Klammern, Hacken, Spännringe, eiserne Blechöfen, Zahnräder, Spindel, in zwei Terminen, am 3. December 1869 und 17. December 1869, jedesmal um 9 Uhr Vormittags in Biała, und zwar bei dem ersten Termine nur um oder über den Schätzungswerth, bei dem zweiten auch unter demselben an den Meistbietenden gegen gleich baare Bezahlung hintangegeben werden wird.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Biała, am 24. October 1869.

(2678) **E d y k t.** (2)

L. 4907. C. k. sąd powiatowy Kossowski ogłasza, że Mendel Fröhlich przeciw masie leżącej Mikołaja Schreihera wniósł na dniu 18. sierpnia b. r. do l. 4907 pozew o zapłacenie kwoty 220 zł. w. a. z większej 300 zł. w. a. pochodzącej, na który do sumarycznej lub w razie zaprzeczenia, do ustnej rozprawy termin na dzień 27. marca 1870 wyznaczony został.

Wzywa się więc spadkobierców z nazwiska i miejsca pobytu nieznanych, by ustanowionemu kuratorowi Łukienowi Mazien wszelkie do obrony zdolne dowody wcześnie przed terminem przesłali, lub innego pełnomocnika obrali i sądowi wymienili, inaczej szkodę z swej opieszałości wynikłą, sami sobie przypiszą.

Z c. k. sądu powiatowego.

Kossów, dnia 28. września 1869.

(2848) **Licitations-Kundmachung.** (1)

Nr. 17506. Zur Verpachtung der allgemeinen Verzehrungssteuer sammt 20%tigen Zuschlage auf die Dauer des Solarjahres 1870 und bedingungsweise 1871 und 1872 mit Vorbehalt des Rechtes der Aufkündigung wird

a) von den Viehschlachtungen und der Fleischausschrottung Tarif-Post 1 bis 7 des Gesetzes vom 17. August 1862, und

b) von dem Ausschanke des Weines, Wein- und Obstmostes Tarif-Post 1 bis 3 in den nachbezeichneten Pachtbezirken vom 1ten Jänner 1870 angefangen hiemit die öffentliche dritte Versteigerung ausgeschrieben.

Dieselbe wird bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Lemberg an den im nachstehenden Verzeichnisse angesetzten Tagen von 9 Uhr Früh bis 2 Uhr Nachmittags vorgenommen werden.

Der Ausrufspreis ist nachstehend bei jedem Pachtbezirke angegeben, und es haben diejenigen, welche an der Licitation Theil nehmen wollen, den zehnten Theil des Ausrufspreises vor der Licitation als Vadium zu erlegen.

Es werden auch schriftliche Anbote angenommen, welche mit dem vorgeschriebenen Vadium versehen, gehörig versiegelt und längstens bis 2 Uhr Nachmittags, Tags vor der betreffenden Licitation bei dem Vorstande dieser Finanz-Bezirks-Direction eingebracht werden müssen.

Die übrigen Versteigerungs- und Pachtbedingnisse können bei dieser Finanz-Bezirks-Direction und bei den hierbezirkigen Finanzwache-Commissären während den Amtsstunden eingesehen werden.

| Post-Nr. | Benennung des Pacht-Objectes | Benennung des Pachtbezirkes | Der Ausrufspreis für eine einjährige Pachtperiode Gulden österr. Währ. | Tag, Monat und Jahr der Licitation, jede bis längstens 2 Uhr Nachmittags |
|---|---|---|---|---|
| 1 | Verzehrungsst. sammt 20% Aerarial-Zuschlage von den Viehschlachtungen u. der Fleischausschrottung nach der dritten Tarifsclasse | Nawarya, mit 24 Ortschaften | 916 | 1. December 1869 |
| 2 | | Chodorów „ 31 „ | 1797 | 1. „ „ |
| 3 | | Mikołajów „ 13 „ im Żydacz. pol. Bezirke | 1140 | 1. „ „ |
| 4 | | Żurawno „ 40 „ | 1763 | 1. „ „ |
| 5 | | Żółkiew „ 47 „ | 5320 | 2. „ „ |
| 6 | Verzehrungssteuer sammt 20%igen Aerarial-Zuschlage vom Ausschanke des Weines, Wein- und Obstmostes | Strzeliska | 31 | 2. „ „ |
| 7 | | Mikołajów im Żydaczower polit. Bezirke mit 13 Ortschaften | 52 | 1. „ „ |
| 8 | | Żurawno | 73 | 1. „ „ |
| 9 | | Mosty wielkie | 23 | 2. „ „ |
| 10 | | Żółkiew | 192 | 2. „ „ |

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction Lemberg, am 18. November 1869.

(2819) **Kundmachung** (2)

der k. k. Finanz-Landes-Direction für Galizien.

Nr. 52191. Die Einlösung der im Jahre 1869 gefechsten Tabakblätter hat mit 1. December 1869 zu beginnen und mit Ende Jänner 1870 zu schließen.

Die Erklärungen zum Tabakbaue für das Jahr 1870 sind bis längstens Ende Februar 1870 zu überreichen, und darin nach der Kundmachung vom 3ten October 1865 Z. 31912 die dem Tabakbau zu widmende Grundfläche zu bezeichnen.

Sie können während der Dauer der Einlösung bei dem Einlös-Magazine und überhaupt bei den Finanzwach-Commissären eingebracht werden.

Erklärungen, die nach dem obigen Termine vorkommen, oder in denen die Bau-Area nach der bezogenen Kundmachung nicht gehörig bezeichnet ist, werden zurückgewiesen werden.

Auf Grundflächen unter Zweihundert Quadrat-Klafter werden Anbau-Bewilligungen nicht ertheilt, so wie auch Gemeinden, welche nicht wenigstens fünf Joch mit Tabak bestellen, zum Tabakbau nicht zugelassen werden.

Diejenigen, welche ohne erhaltene Bewilligung Tabak anbauen, oder größere Grundflächen mit Tabak bestellen, als in der Bewilligung ausgedrückt ist, oder eine andere Gattung Tabak bauen, als jene, auf welche die Bewilligung lautet, oder endlich jene, auf welche ungerechtfertigt unter der licentirten Tabakbau-Area zurückbleiben, haben die Ahndung nach den bestehenden Gesetzen, nach Umständen mit der Entziehung der Anbau-Bewilligung zu gewärtigen.

Bezüglich der Einlöspreise für das Jahr 1869-1870, der Frachtvergütung, dann in Absicht auf das bei der Einlösung einzuhaltende Verfahren, wird auf die gedruckte Kundmachung vom 10. April 1869 Z. 16222 gewiesen.

Lemberg, den 11. November 1869.

## Obwieszczenie

c. k. krajowej dyrekcyi skarbu dla Galicyi

L. 52191. Wykupno tytuniowych, w r. 1869. zebranych liści ma się rozpocząć z dniem 1. grudnia 1869 i kończy się z ostatnim stycznia 1870.

Oświadczenie do uprawy tytoniu na rok 1870 należy najdalej do końca lutego 1870 wnieść, i oraz grunta do uprawy tytuniu przeznaczone według obwieszczenia z dnia 3. października 1865 do l. 31912 wymienić.

Te oświadczenia mogą być wniesione podczas wykupna przy magazynach dla wykupna tytuniu i w ogóle u komisarzów straży finansowej.

Oświadczenia wniesione po upływie terminu, lub w których grunt do uprawy tytuniu przeznaczony według obwieszczenia należycie oznaczonym nie jest, będą odrzucone.

Na płaszczyzny gruntu poniżej dwiestu kwadr. sążni nie będzie się udzielać pozwolenie do uprawy. Gminy, które nie uprawiają najmniej pięć morgów, nie zostaną przypuszczone do uprawy tytuniu.

Ci, którzy bez otrzymanego pozwolenia uprawiają tytoń, albo którzy większe płaszczyzny tytuniem zasadzają, jak wyrażono w pozwoleniu, lub też inny gatunek tytuniu sadzą jak ten, na któren pozwolenie opiewa, albo nakoniec którzy całego w pozwoleniu objętego gruntu bez usprawiedliwiającej przyczyny nie zasadzają, mają się nagany według istniejących praw, a podług okoliczności utraty pozwolenia do dalszego sadzenia tytuniu obawiać.

Co do cen wykupna na rok 1869/1870, wynagrodzenia odstawienia, tudzież co do postępowania mającego się zachować przy wykupnie, odseła się do obwieszczenia z dnia 10. kwietnia 1809 do l. 16122.

Lwów, dnia 11. listopada 1869.

(2840) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 4008. Ces. król. sąd powiatowy podaje do powszechnej wiadomości, że celem wydobycia wywalczonej przez p. Jana Gawlikowskiego przeciw Stanisławowi Piórkowi należytości pr. 267 złr. 92 kr. w. a. wraz z odsetkami po 4% od dnia 2. maja 1863, kosztami sporu pr. 28 złr. 53 kr., kosztów egzekucyjnych pr. 5 złr. 49 kr., kosztow oszacowania pr. 3 złr. 89 kr. w. a. i dalszych kosztów egzekucyjnych w kwocie 8 złr. 25 kr. w. a. i przyznanych a dalszych usprawiedliwionych kosztów odbędzie się przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę realności tabularnej w Łancucie pod Nr. 279/252 położonej, dawniej ut Dom. V. pag. 283 n. VI. haer., dłużnika Stanisława Piórka własnej, obecnie zaś ut n. VII. haer. na Józefę z Kurkowskich Piórkową prenotowanej, w sądzie tutejszym w trzech terminach, t. j. dnia 10. grudnia 1869, dnia 7. stycznia 1870 i dnia 4. lutego 1870, każdą razą o godzinie 10tej zrana pod następującemi warunkami:

1. Podciągniona pod egzekucyę realność składa się z domu drewnianego w złym stanie, tudzież ogródka i placu pod domem objętości razem 384 kwad. sążni.

2. Za cenę wywołania stanowi się cenę szacunkową w kwocie 484 złr. w. a.

3. Każdy chęć kupna mający złoży przed licytacyą 10% ceny szacunkowej w kwocie 48 złr. 40 kr. w. a. jako wadyum do rąk komisyi licytacyjnej.

4. Realność ta przy dwóch pierwszych terminach tylko wyżej ceny szacunkowej, przy trzecim terminie zaś za cenę szacunkową albo nawet niżej takowej najwięcej ofiarującemu sprzedaną zostanie.

5. Wadyum najwięcej ofiarującego zatrzymane i do ceny kupna wliczone, reszcie licytantom zaś przez komisyę licytacyjną zwrócone zostanie.

6. Nabywca obowiązany jest w dniach 30 po prawomocnem przyjęciu aktu licytacyjnego do sądu złożyć cenę kupna z potrąceniem wadyum, poczem mu dekret przyznania wydany, i tenże nie wnosząc w tym celu osobnego podania w posiadanie fizyczne nabytej realności wprowadzony zostanie.

7. W razie niedopełnienia warunku pod 6. wyłuszczonego realność ta na koszt i niebezpieczeństwo nabywcy relicytowaną zostanie.

8. Od dnia wejścia w posiadanie fizyczne przechodzą na nabywcy wszystkie ciężary jakiego bądź nazwiska i gatunku, do tego dnia zaś wszelkie zaległości podatków państwowych i krajowych z ceny kupna potrącone zostaną.

9. Nabywcy nie przyznaje się żadne prawo ewikcyi.

Z c. k. sądu powiatowego

Łańcut, 28. października 1869.

(2843) **Edykt.** (1)

Nr. 2464. Ces. król. sąd powiatowy w Przeworsku wiadomo czyni, że w skutek odezwy c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie z dnia 28. maja b. r. L. 1936 celem zaspokojenia resztującej sumy 637 złr. a. w. wraz z przynależytościami Samuela Hammer odbędzie się w Kańczudze przymusowa licytacya jednej połowy realności w Kańczudze pod Nr. kon. 148 położonej, do Wicentego Gembarzewskiego należącej, ciała tabularnego nie stanowiącej, w trzech terminach, to jest dnia 1go, 7go i 14go grudnia 1869, każdą razą o godzinie 10tej zrana pod następującemi warunkami:

1) Za cenę wywołania stanowi się wartość szacunkowa, a więc kwotę 230 złr. a. w.

2) Każdy chęć kupienia mający złożyć winien przed rozpoczęciem licytacyi do rąk komisyi licytacyjnej tytułem wadyum 10% ceny kupna, to jest kwotę 23 złr. a. w., która to przez kupującego złożona kwota do depozytu sądowego przyjętą, zaś wadya innych spółofiarujących po skończonej licytacyi tymże do rąk zwrócone będą.

3) Najwięcej ofiarujący obowiązanym jest w przeciągu dni 30 po prawomocności aktu licytacyi całą cenę kupna do depozytu sądowego złożyć, w którą to cenę złożona tytułem wadyum kwota 23 złr. a. w. wliczoną będzie, poczem mu nabyta realność na jego koszt w fizyczne posiadanie oddaną i dekret własności wydanym zostanie.

Przeworsk, dnia 13. listopada 1869.

(2844) **Ogłoszenie.** (1)

Nr. 2110. Celem dostarczenia żywności wraz z czyszczeniem bielizny i słomy na pościółki dla więźniów Sokalskiego c. k. sądu śledczego na czas od 1. stycznia do ostatniego grudnia 1870 odbędzie się publiczna licytacya na dniu 30. listopada 1869 o godzinie 9tej przed południem w kancelaryi sądowej.

Cena wywołania 15 kr. w. a. za jedną porcyę żywności wraz z chlebem z dodatkiem 2 kr. w. a. dla chorego więźnia. Zakład 100 złr. w. a.

Przeciętna liczba więźniów 30 głów. Umowa z najmniej żądającym przedsiębiercą zawartą zostanie.

C. k. sąd śledczy.

Sokal, dnia 17. listopada 1869.

(2704) **Edykt.** (1)

Nr. 4151. Ces. krol. sąd powiatowy w Krośnie z miejsca pobytu niewiadomym spadkobiercom ś. p. Tomasza Leśnikiewicza wiadomo czyni, że przeciw nim pod dniem 27. października 1869 do l. 4151 Dr. Zygmunt Bośniacki pozew o uznanie prawa własności do połowy realności pod Nr. kon. 46 w Krośnie wniósł, w skutek czego termin do rozprawy ustnej na dzień 8go lutego 1870 10tą godzinę rano wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanych spadkobierców ś. p. Tomasza Leśnikiewicza jest niewiadomem, przeto sąd powiatowy na ich koszt i niebezpieczeństwo ustanowił kuratora w osobie tutejszego p. adwokata Leona Mochnackiego, z którym rozprawa sporu tego wedle przepisów postępowania sądowego toczyć się będzie.

Wzywa się więc niniejszem rzeczonych spadkobierców, aby wcześnie albo się osobiście stawili, albo potrzebne środki obrony postanowionemu kuratorowi dostarczyli, lub innego zastępcę sądowi oznajmili, inaczej złe skutki zaniedbania swej winie przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu powiatowego.

Krosno, dnia 28. października 1869.

*Z c. k. galic. drukarni rządowej.*